కథ

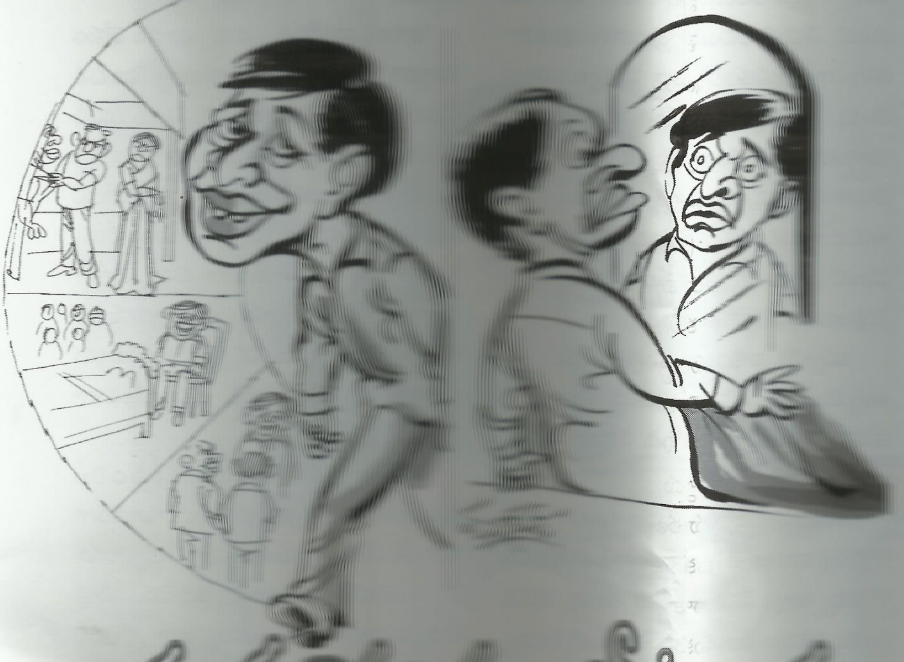

ఆనందరావు మూతోపాఖ్యానం

■ [illegible]

ఆనందరావుని [illegible] ప్పుడు ఏం చూసి పేరు [illegible] జీవితంలో ఆనందం [illegible] వారందరూ అతను [illegible] కారణం అతని పెదాలు [illegible] గా సాగదీసి వుండి, [illegible] కొద్దిగా బయటకు [illegible] అతను ఎప్పుడూ [illegible] టారు. కాని [illegible] అలా ఓ లోపంతో [illegible] లోకి దిగబడ్డాడు.

పాలతాగే [illegible] కాని–

[illegible] దని గొడ్డని [illegible] నవ్వుతూ [illegible] తో చితకబాదుతుంటే, [illegible] [illegible] వున్నప్పుడు [illegible] వున్న అమ్మాయి [illegible] ఆనందరావు. అంతే, [illegible]

[illegible] ఆమె వెళ్లి వస్తాడు [illegible] జిమ్‌లో గడిపే [illegible] మెసేజిచ్చింది.

[illegible] తన బాడీ [illegible] అన్నమయిందనుకుని [illegible] ఆనందరావు కాలర్ [illegible] ఒక్కటిచ్చాడు. [illegible] ఆనందరావుని [illegible] ఆక్రోశంతో... ఉద్రేకంతో [illegible] ఆనందరావు [illegible] లోని విష్ణుమూర్తి [illegible] జిమ్ వీరుడికి [illegible] లేకపోతే [illegible] కారులా అయ్యేవాడు [illegible]

[illegible] అతని నవ్వు [illegible] నవ్వుముఖమే. [illegible] ముటముటలాడటం [illegible] యోగా, [illegible] పుట్టుకతోనే [illegible] అత్తగారూ, [illegible] దిగినా, నగలకీ, [illegible]

[illegible] ప్రసన్నంగా వుండేట్టున్నాడు, [illegible] అదృష్టవంతురాలివే అలివేలూ" [illegible] కాబోయే అల్లుడు ఆనందరావు [illegible] చూస్తూ. కూతురి అదృష్టా [illegible] విరుస్తూ.

[illegible] మాటలకు మురిసి ముక్కలయింది [illegible]

"[illegible] శుభస్య శీఘ్రం.. తాంబూలాలు [illegible] మరి" అన్నాడు పేరయ్య శాస్త్రి.

'[illegible] వుంది. నాకు నచ్చలేదు' [illegible] మాట నోట్లో వుండ [illegible] నవ్వు ముఖాన్ని అర్ధాంగీకారంగా [illegible] అమృతం విషం అనుకున్నా [illegible] ఎక్స్ఛేంజ్ చేసుకున్నారు [illegible] అలా అతని జీవితంలో [illegible] అతని మూతివల్ల జరిగి [illegible]

[illegible] కాలనీలోని రెండు [illegible] భీకరంగా గంటల తరబడి [illegible]. ఆనందరావు ఇల్లు [illegible] అరుగుమీద నుంచుని 'ఏం [illegible]' అని చూశాడు. అప్పుడు [illegible] మంగళం మీద పడ్డట్టు 'మా [illegible] అంత ఆనందంగా వుందా? [illegible] మీద నుంచుని మరీ చోద్యం [illegible]' అని వాళ్ల పోట్లాటకు తాత్కాలికం [illegible] అందరూ ఏకమై, ఆనంద [illegible] వచ్చారు. వాళ్ల నుంచి [illegible] తోక కొచ్చింది.

[illegible] చనిపోతే ఛానల్ [illegible] మైక్ పెట్టి ఆయన [illegible] మాటలు మాట్లాడమంటే, [illegible] గురించి తెలిసింది చెప్పి చివర్లో [illegible] అని కూడా అన్నాడు.

[illegible] టెలికాస్ట్ అయ్యాక ఆ [illegible] అనుచరగణం ఇంటికి వచ్చి 'ఏంర [illegible] చనిపోతే టీవీల నవ్వుతూ [illegible]' అని కొట్టబోయారు. అంతలో [illegible] వచ్చి భర్త నవ్వుమూతి గురించి [illegible] వివరించింది, దాంతో [illegible] వెళ్లిపోయారు.

[illegible] ఎంత పెంచినా నవ్వుతు [illegible] పోతున్నాడు. చుట్టుపక్కల [illegible] నవ్వుతూ ఎదురొస్తే

శుభమని ఎంత పనిలోవున్నా ఆనంద రావుని ఎదుర్రమ్మని బలవంత రిక్వెస్ట్ చేస్తున్నారు.

దగ్గర్లో జరిగే హాస్యా కార్యక్రమాలకు ఆనందరావు తప్పనిసరిగా వెళ్లాల్సిందే! ఎందుకంటే అక్కడ కామెడీ లేకపోయినా మనవాడి నవ్వుముఖం చూపించి కార్యక్రమం విజయవంతమైందని జబ్బలు చరుచుకుంటారు.

తన మూతి వల్ల ప్రైవసీకి భంగం వాటిల్లుతోందని, అనూహ్య ముప్పులు ఎదురవుతున్నాయని తెలుసుకుని సాధ్యమైనంతవరకూ అవసర విషయాల్లో కూడా ఎక్కువగా జోక్యం చేసుకోకుండా అరణ్యవాసంలో వున్న మహారాజులాగా లో-ప్రొఫైల్ మెయిన్‌టైన్ చేస్తూ కాలం గడుపుతున్నాడు.

❁ ❁ ❁

ఉదయం తొమ్మిదిన్నర.

ఆనందరావు ఆఫీసుకి వచ్చాడు.

ఆఫీసంతా విషాదసాగరంలో మునిగి వుండేసరికి విషయం అర్థంగాక కొలీగ్ కనకాన్ని 'విషయమేంటని' అడిగాడు.

"అయ్యో, నీకు తెలియదా? మన బాస్ తండ్రి నిన్న రాత్రి హఠాత్తుగా కాలం చేశాడు. మేమెళ్లి పలకరిద్దామంటే ఆయనసలే ఉగ్ర నరసింహుడు. 'నన్ను పరామర్శించే నెపంతో ఆఫీసు పని ఎగ్గొట్టి జల్సాగా ఇక్కడి కొస్తారా? మీరు కండొలెన్సెస్ తెలియజేస్తే చనిపోయిన మా నాన్న లేచొస్తాడా? ఆయన ఆత్మ సరాసరి స్వర్గానికి వెళ్లిపోతుందా? అందరూ ఆఫీసుకు తిరిగెళ్లి రాత్రిదాకా పనిచేయండి' అని మన మొహాల మీద ఉమ్మి తుంపర్లు పడేలా గట్టిగా అరుస్తాడు, నోటికొచ్చినట్టు తిడతాడు. అలా అని వెళ్లి పలకరించి రాకపోతే బాగుండదు. ఏం చేయాలో పాలుబోవడం లేదు" అన్నాడు కనకం విచారాన్ని ముఖాన పౌడర్లా పూసుకుని.

'ఇందులో పాలు.. పెరుగు పోవడానికేముంది? మనాఫీసుకు బాసే పెద్దదిక్కు. బాస్‌కు తండ్రిపోతే మనందరికీ పోయినట్టే! అందుచేత ఆయన బాధని మనమూ పంచుకుని తీరాలి. మనందరికీ ఆఫీసులో విపరీతమైన పనుంది. ఆనందరావు ఎప్పటి పని అప్పుడు పూర్తి చేసి అప్ టు డేట్‌గా వుంటాడు. ఎన్నో సార్లు బాస్ చేత 'శబాష్' అనిపించుకున్నాడు కూడా. అందుచేత మనందరి తరఫునా బాస్‌ను పరామర్శించడానికి ఆనందరావు వెళతాడు." అని తీర్మానం చేశాడు పొట్టి సుబ్రహ్మణ్యం.

దానికి 'సై' అని స్టాఫంతా ఏకగ్రీవంగా మద్దతు తెలపడంతో – చేసేదేం లేక తన డొక్కు స్కూటర్ మీద బాస్ ఇంటికి బయల్దేరాడు.

❁ ❁ ❁

కుబేర కాలనీలోని బాస్ ఇంటి గేటు తీసుకుని లోపలికి వెళ్లాడు ఆనందరావు.

శవం వరండాలో ఫ్రీజర్ బాక్సులో పెట్టి వుంది. చుట్టూ సుమారు పాతిక మంది దాకా వున్నారు. బాస్ ఎక్కడా కనిపించలేదు. ఆనందరావు ఫ్రీజర్ బాక్స్ చుట్టూ ఒకసారి తిరిగి, తను తెచ్చిన ఫ్లవర్ బొకె శవం పాదాల దగ్గర వుంచి, కర్చీఫ్‌తో కళ్ల నీళ్లు తుడుచుకుని నమస్కరించి నుంచున్నాడు.

శవం తలకు కొద్దిదూరంలో వున్న కుర్చీలో కుర్చోమని ఎవరో ఒక పెద్దాయన సంజ్ఞ చేశాడు. బాస్ వచ్చేదాకా వుండి ఆయన్ని పలకరించి వెళదామనుకుని, వెళ్లి ఆ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

పావుగంట తర్వాత బాస్ వచ్చాడు.

తండ్రి శవం తల పక్కన, కుర్చీలో నవ్వుతూన్నట్టు కూర్చున్న ఆనందరావుని చూడంగానే అరికాలి నుంచి తలదాకా సర్రున పాకింది కోపం. గబగబ అతని దగ్గరకెళ్లాడు.

బాస్‌ని చూసి పరామర్శిద్దామనుకున్న ఆనందరావు, ఎర్రని అగ్నిగోళాల్లా వున్న బాస్ కళ్లు, ముక్కుల్లోంచి, చెవుల్లోంచి వస్తున్న ఆగ్రహ సెగలు చూసి బెంబేలెత్తిపోయి వడదెబ్బ తగిలిన వాడిలా తడబడే అడుగులతో డొక్కుస్కూటర్ దగరకెళ్లి స్టార్ట్ చేస్తే స్టార్ట్ అవదాయె, ఓ పాతిక కిక్కులు కొట్టాక 'ధమ... ధమ...' అంటూ శబ్దం చేస్తూ స్టార్ట్ అయింది. అందరూ బయటకొచ్చేశారు' ఏదైనా ఉపగ్రహం నేలకూలిందేమో' అని. స్కూటర్ మీదకెక్కి ఆఫీసుకు వేగంగా పోనిచ్చాడు.

ఆఫీసులో అందరూ 'బాస్‌ని పలకరించావా?' అంటే సమాధానమేం చెప్పకుండా తన పని చేసుకోసాగాడు. అతని ముఖం ఎప్పుడూ నవ్వుతున్నట్టే వుంటుందన్న విషయాన్ని తాత్కాలికంగా మర్చిపోయి అంతా సవ్యంగానే జరిగుంటుందనుకున్నారు వాళ్లు.

కర్మకాండలు పూర్తి చేసుకుని పన్నెండు రోజుల తర్వాత వచ్చిన బాస్ సరాసరి ఆనందరావు దగ్గరకెళ్లి "నీకసలు బుద్ధుందా? కడుపుకు అన్నం తింటున్నావా? గడ్డి తింటున్నావా? మా నాన్నగారి శవం పక్కన నవ్వుతూ కూర్చుంటావా? మా నాన్నని నవ్వుతూ సాగనంపాలని నేనే అలా కొత్త ఏర్పాటు చేసినట్టు, కావాలని నిన్నక్కడ కూర్చోబెట్టినట్టు, వచ్చిన వాళ్లందరూ రక రకాలుగా మాట్లాడుకున్నారు. పైగా ఆ చెత్త స్కూటరొకటి దిక్కుమాలిన శబ్దంతో దీర్ఘనిద్రలో వున్న మా నాన్నని కూడా ఉలిక్కి పడేలా చేసింది. ఛ..ఛ..నా పరువు తీశావు. అసలు ఆఫీసులో నీ పని నువ్వేడవక.. నిన్ను ఎవడు రమ్మన్నాడు అక్కడికి?" అన్నాడు ఆగ్రహంతో అగ్నిపర్వతంలా ఊగిపోతూ.

"సార్, పాపం ఆనంద..రావు తప్పేంలేదు. మేమే.. అతన్ని మా అందరి.. తరఫునా మి..మ్మల్ని పల..కరించమని పం..పించాం. అతని పెదాలు నవ్వుతు..న్నట్టుగా వుంటా.. యని తెలుసు..గదం..డి..మనకు. ఏవనద్దు సార్ అతణ్ని" అన్నాడు నసుగుతూ పొట్టి సుబ్రహ్మణ్యం.

"ఓహో, ఇది మీ నిర్వాకమా? ఆఫీసులో మిమ్మల్ని పని చెయ్యమని పోరుతున్నానని.. మీరందరూ కలిసి ఇలా నామీద రివెంజ్ తీసుకుంటారా? సరే! నేనేంటో చూపిస్తా! ఇహ మీకు శాలరీ రివిజన్స్ వుండవు.. ఇంక్రిమెంట్లు వుండవు.. ఆ..." అని కోపంగా తన గదిలోకెళ్లి ధడేల్ మని తలుపేసుకున్నాడు.

అందరూ కోపంగా ఆనందరావు వంక చూసి "బాస్ సంగతి నీకు తెలుసుగా, అక్కడ కనీసం కర్చీఫ్ మూతికి అడ్డంగా పెట్టుకోవాలని కూడా అనిపించలేదా ఆనందరావ్. స్కూటర్ని రెండు వీధుల అవతల పార్క్ చేయాల్సింది. గత మూడేళ్ల నుంచీ మనం చేసే గాడిద చాకిరీకి ఒక్క ఇంక్రిమెంట్ కూడా లేదు. ఇప్పుడు నీ మూలంగా మన గొర్రెతోక జీతాలు, ఎదుగూ బొదుగూ లేక అలానే వుండిపోతాయ్.. ఛి..ఛీ" అన్నారు.

తన తప్పేమీ లేకపోయినా అందరూ తననే అనడంతో బాధగా సీట్లో కూలబడిపోయాడు ఆనందరావు.

❁ ❁ ❁

ఒక అర్థరాత్రి కడుపునొప్పితో గిలగిల్లాడిపోతున్నాడు ఆనందరావు.

అతని భార్య పక్కవాటా వాళ్ల సహాయంతో హాస్పిటల్‌కు తీసుకెళ్లింది.

అక్కడి డాక్టర్ ఆనందరావు మూతిని [illegible] నిశితంగా చూసి - "టీవీలో నవ్వు [illegible] చూస్తూ చక్కిలిగింతలు పెట్టినట్టు [illegible] చుట్టుకుపోయి నవ్వుకుంటున్న మీ [illegible] అనవసరంగా కడుపులో నొప్పి [illegible] కొచ్చారు" అన్నాడు విసుగ్గా.

"ఆయన మూతి అలా నవ్వుతున్నట్టుగా వుంటుంది డాక్టర్, చాలా సేపటి నుంచి నవ్వుతో మెలికలు తిరిగిపోతున్నాడు. ఆలస్యం చేయకుండా, ట్రీట్మెంట్ స్టార్ట్ చేయండి. నా [illegible] ప్రాణం కాపాడండి. నా పతి [illegible] ల్యాన్ని నా నుంచి దూరం చేయకండి. [illegible] "అని ప్రాధేయపడుతున్న ఆనందరావు [illegible] చూసి విషయంలోని సీరియస్నెస్ అర్థం చేసుకుని మూడ్రోజుల ట్రీట్మెంట్తో ఆనందరావుని బ్రతికించి బట్టకట్టించాడు డాక్టర్.

చావు తప్పి కన్ను లొట్టబోయిన ఆనందరావు తన మూతి తనకు [illegible] కావని, అందువల్ల దేవుడిచ్చిన [illegible] సరి చేసుకుందామనుకున్నాడు.

ఓ కార్పొరేట్ హాస్పిటల్లో [illegible] సర్జన్ని కలిసి చిన్నప్పటి నుంచీ తన మూతితో తను పడిన అవస్థలు... బాధలు [illegible] పెట్టాడు. కళ్ల నీళ్లు పెట్టుకున్నాడు.

ఆయన ఆనందరావు చెప్పిందంతా [illegible] విని - ఆత్మీయుడిలా భుజం తట్టి [illegible] "మెడికల్ టెక్నాలజీ ఇంతగా అభివృద్ధి [illegible] ఇప్పటికాలంలో ఇదేమంత పెద్ద సమస్య కాదు, కాకపోతే చాలా డబ్బు ఖర్చు అవుతుంది" అని చెప్పి, [illegible] ఫిగర్ కాగితం మీద రాశాడు.

బ్యాంక్ డిపాజిట్లు [illegible] తీసుకుని... [illegible] కుని ధైర్యంగా [illegible] ఆనందరావు.

మళ్లీ నవ్వు ముఖం [illegible] పాస్ పోర్ట్ [illegible] ఫోటోలు తీయించుకున్నాడు.

హాస్పిటల్లో అడ్మిట్ అయ్యాడు. [illegible] సక్సెస్ అయింది.

ఇక తను [illegible] డనీ, తన ముఖం [illegible] కాకుండా [illegible] మానసికానందం పొందుతున్నాడు. [illegible] డెప్పుడు [illegible]" అని [illegible] కుతూహలంగా, [illegible] [illegible]గాడు.

[illegible] జుల తర్వాత [illegible] ఆనందరావు [illegible] ముఖం చూసుకోమని [illegible] డాక్టర్.

[illegible] సమస్యను దూరం చేసుకోవాలని [illegible] కోర్చుకుని [illegible] కాస్త సస్పెన్స్తో తన [illegible] కుని కళ్లు, [illegible] దాకా కౌంట్ డౌన్ చేసి కళ్లు కొద్ది కొద్దిగా తెరుస్తూ అద్దంలో ఆనందంగా తన మూతిని చూసి చూడగానే 'కెవ్వ్' మని కేక పెట్టాడు.

కారణం, కోపంతో.. అసూయతో మూతి ముడుచుకుంటే ఎలా వుంటుందో అలా వుండిపోయాడు ఆనందరావు మూతి.

'ఇక ఆ కొత్త మూతితో ఫ్యూచర్లో ఎన్ని ఇబ్బందులు ఎదుర్కోవలసి వస్తుందో' అని ఆ కేకకు అర్థం!

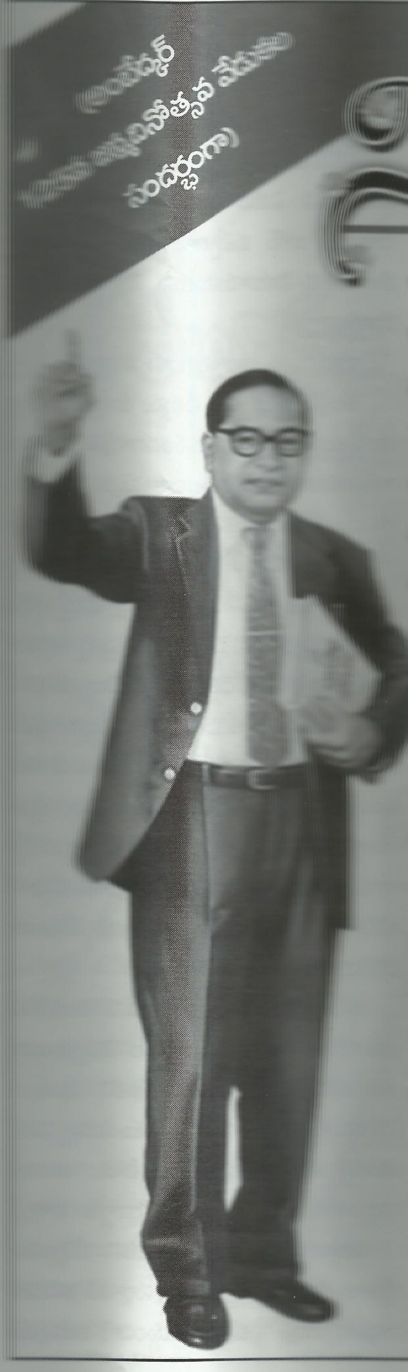

నివాళి

అస్పృశ్యత, అడుగడుగున అవమానాలతో,
అలమటించిన అంబేద్కరుడు
బ్రతికుండగా దరిచేరని
భారతరత్నను
అమరుడై అందుకున్నాడు!
మనిషిని మనిషి తాకితే మైలపడటమా?
అంటరానివాళ్ళు పశువులకన్నా హీనమా?
దేవుడి బిడ్డలందరు సమానము కాదా?
ఎందుకీ అసమానత?
ఎందుకీ అస్పృశ్యత?
ఎందుకీ అనైక్యత?
అస్పృశ్యతను రూపుమాపి,
అనైక్యతను తొలగించి,
భారత రాజ్యాంగాన్నే మార్చి,
హిందువులందరు ఒక్కటేనని
నాటి చెప్పిన, చేసి చూపిన
బాబాసాహెబ అంబేద్కరా?
నీకు ఇదే -
మా అందరి "నివాళి"! నివాళి!!

కె. రాధామణి, విశాఖపట్నం